

съ лжчитѣ си обширнитѣ океани, морета, рѣки, блата, потоци и обръща частъ отъ водата имъ въ пара. Парата се издига нагоре и тамъ образува облаци. Вѣтърътъ носи облацитѣ отъ едно мѣсто на друго. Облацитѣ ни пращатъ дъжда и освежаватъ измжчената отъ дълга суша земя.

А вѣтърътъ — какъ се образува? Вие знаете, че вѣтърътъ е движение на въздуха. А кой кара въздуха да се движи? Пакъ слънцето. Земята се натопля отъ слънцето и предава топлината си на въздуха. Като се нагрѣе, въздухътъ става по-лекъ и се издига нагоре. На неговото мѣсто отъ близкитѣ мѣста идва по-студенъ въздухъ. Така става вѣтъръ. Ясно е, че и той зависи отъ слънцето.

Така слънцето взема за насъ вода отъ обширнитѣ морета и съ помощта на вѣтъра я изпраща въ видъ на облаци, за да се напълнятъ нашитѣ водопроводи, чайници и кафеници. Забележете си още и това: водата въ океанитѣ е горчиво-солена, а такава вода ние не можемъ да приемъ. Слънцето, като вдига парата отъ моретата, оставя всичката соль тамъ и ни доставя чиста, прѣсна вода.

Но слънцето не само ни пои. То ни и храни. Хлѣбътъ и вкусната баница, които сж сложени на масата, ги е изпекло пакъ слънцето. Миналото лѣто слънцето отгледа пшеницата на нивата. Отъ нейнитѣ зърна воденицата смлѣ брашно. А кой върти воденичното колело? И тукъ се е потрудило слънцето: то е вдигнало водата въ облацитѣ, а оттамъ е паднала като дъждъ. Отъ дъжда се е образувала рѣка и рѣчната вода, която се е спущала надолу по стръмнината, съ своята сила е въртѣла колелото на мелницата. Ако мелницата е била парна, то, за да работятъ нейнитѣ машини, горятъ дърва или въглища, а ние вече знаемъ, че еднитѣ и другитѣ сж приготвени отъ слънцето.

И този, който е месилъ баницата и хлѣба, и който